

ועשה הקדוש ברוך הוא אוות בתוך אותן, דרכו ותבעו של עולם שהם קלילים והארץ כברה, וכי שהוא כבד, יורד למטה, וקליל עולה למעלה, אבל הקדוש ברוך הוא, להראות אותן ומעשו לבני הארץ, הרפין והוריד המים שקלילים למטה, והארץ שהיא כברה, העלה למעלה על מה שקליל. זה מה שבתווב (הלים קל) לרקע הארץ על המים. כמו, המים שהם קלילים - למטה, והארץ שהיא כברה - לעלה.

עוד, שמיין המים נראתה וייצאה היבשה, שאין דרכ הארץ להעלות מתחם מים יבשה, אלא לחות, וכשהעליה יבשה מבין המים, קרא שמה הארץ. וזה שבתווב (בראשית ז) ויקרא אלהים ליבשה ארץ.

ושנה זו שמות קרא לה: ארץ, ארמה, גיא, נשיה, ציה, ארקה, תבל. גדור שוכלם פבל, שבתווב (הלים ט) והוא ישפט תבל בצדך. וזה שבתווב אשר שם שמות הארץ. אמר רבי יצחק, שבעה רקיעים ברא הקדוש ברוך הוא, פוגדים ברא שבע ארץות, ושינינו, ארץ אחת מפש הוציאו המים, וממנה נתנו שבע ארץות, בפי שאמנתו.

אמר רבי יוסי, המים היו היסוד של הפל, משום שמצאנו שעקר כל מעשה בראשית שלו היה מן המים, ושנינו, בתחילה היה המים מפוזרים פחת השמים, עד שגער הקדוש ברוך הוא בהם, והכניםם ואספם את מקומ אחד. זהו ואספם את מקומ אחד. ותראה היבשה. ולאחר כן נפזרו מתחלה, ורקע הארץ על המים. וזה שבתווב (הלים קל) לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו.

יעבד קודש בריך הוא את בגו את, אורחיה וטבעיה דעתם, דמיא קלין, וארעא יקירה. ימא דאייה יקירה נחית לתפה. וקלילא סליק לעילא. אבל קודש בריך הוא, לאחזה אהודה ועובדי לבני נשא, ארכין ואנחת מיא דקלין לתפה, וארעא דאייה יקירה, סליק לעילא, על קלילא. הדא הוא דכתיב (הלים קל) לרוקע הארץ על המים. כלומר, מיא דאיון קלין, לתפה. וארעא, דאייה יקירה, לעילא.

יעוד, דמיין מיא אחוי ואפיק יבשתא, דלית אורח ארעא לאסקא מגו מיא יבשתא, אלא לחותא. ובכ אפיק יבשתא מבין מיא, קרא שמה הארץ. הדא הוא דכתיב, ויקרא אליהם ליבשה הארץ.

ויתנא, שבעה שמות קרא לה: ארץ. אדמה. גיא. נשיה. ציה. ארקה. תבל. גדור שוכלים תבל, דכתיב (שם מו ט) והוא ישפט תבל באדק. הדא הוא דכתיב, (שם מו ט) אשר שם שמות הארץ. אמר רבי יצחק, שבעה רקיעים ברא הקדוש ברוך הוא, בוגדים ברא שבעה ארץות. ותאנא, ארץ אחת ממש, הוציאו המים, וממנה נתהוו שבעה ארץות, כדאמרן.

אמר רבי יוסי, מיא هو יסוד דכולא. בגין דאשכחן דעיקרא דבל עובדוהי דבראשית הו מיא. ותאנא, בתחלתה היה המים מפוזרין מתחת השמים, עד שגער הקדוש ברוך הוא בהם, והכניםם ואספם אל מקומ אחד. הדא הוא דכתיב, יקו המים מפתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ולאחר כן נתפזרו מתחלה, ורקע הארץ על המים, הדא הוא דכתיב, (שם קל ו) לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו.